

***taitaz** Runic: ↑↑ | ↑↑Υ Pronunciation: /'tai̯.taz/

adjective · a-stem

Meanings

1. radiant; bright
2. beaming; cheerful
3. tender; delicate

Etymology

From Proto-Indo-European *doydo-, from *dey- ('to gleam, shimmer, shine').

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	taitaz	taito̯	taita̯, -atō	taimai	taito̯z	taito̯
Acc.	taitanō	taito̯	taita̯, -atō	taitanz	taito̯z	taito̯
Gen.	taitas, -is	taitaizōz	taitas, -is	taitaizô	taitaizô	taitaizô
Dat.	taitammai	taitaizōi	taitammai	taitimaz	taitimaz	taitimaz
Inst.	taitanō	taitaizō	taitanō	taitimiz	taitimiz	taitimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	taitô	taitō	taitô	taitaniz	taitōniz	taitōnō
Acc.	taitanų	taitōnų	taitô	taitanunz	taitōnunz	taitōnō
Gen.	taitiniz	taitōniz	taitiniz	taitanô	taitōnô	taitanô
Dat.	taitini	taitōni	taitini	taitammaz	taitōmaz	taitammaz
Inst.	taitinē	taitōnē	taitinē	taitammiz	taitōmiz	taitammiz

Descendants

* tait (Proto-West Germanic)
tēt (Old Saxon)
* tait (Proto-West Germanic)
* teit , * tēt (Old Dutch)
teet (Middle Dutch)
* tait (Proto-West Germanic)
tāt (Old English)
Tate, Tatenhill, Tateshall, Tattershall (English)
* tait (Proto-West Germanic)
* tēt (Old Frisian)
Tiete, Tsjitte (West Frisian)
* tait (Proto-West Germanic)
zeiz (Old High German)
zeiz (Middle High German)
zeiß (German)
Zeiß, Zeiss (German)
Zeiss (English)
teitr (Old Norse)
teitur (Faroese)
teitur (Icelandic)
teitr (Old Norse)
teit, teyt, teyte, tayt, tayte (Middle English)

tait, tayt, tate (Scots)

teitr (Old Norse)

teit, teyt, teyte, tayt, tayte (Middle English)

Tayte, Tayt, Teyt (Middle English)

Tait (English)

[View on Wiktionary](#).